

บทคัดย่อ

กรณีศึกษาชุมชนเพื่อการพัฒนาหลักสูตรงานแกะสลักไม้และงานไม้สำหรับนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาโรงเรียนดันแก้ว ชุมชนบ้านถวย จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร. สำลี ทองธิว

ผู้ช่วยวิจัย นาย นานพ จันชนะ
นางสาว พญุ ไชยวงศ์

ระยะเวลาในการวิจัย

ติงหาคม ๒๕๔๑ - มกราคม ๒๕๔๒

ประเภทของการวิจัย

สังคมศาสตร์

ความเป็นมา

การสร้างหลักสูตรงานอาชีพในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพตามหลักสูตรประณณศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๐ ฉบับปรับปรุง ๒๕๓๗ นั้นโดยส่วนใหญ่เป็นการสร้างหรือการกำหนดแนวทางในการสร้างหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญจากส่วนกลาง จุดประสงค์ของการเรียนการสอนนั้นเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการทำงานอาชีพนั้นๆ และมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน อย่างไรก็ตาม จากการดิดตามผลที่เกิดขึ้นปรากฏว่าไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนเรียนงานอาชีพนั้นไปแล้วไม่สามารถทำงานนั้นได้ตามความต้องการหรือได้มาตรฐานของผู้ที่อยู่ในอาชีพนั้น นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการเรียนการสอนและการฝึกอบรมการทำงานมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับการพัฒนาระบวนการเรียนรู้ตามวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น แม้จะมีการสนับสนุนให้ครุในท้องถิ่นจัดทำหลักสูตรงานอาชีพท้องถิ่นขึ้นให้แล้วก็ตาม แต่ปรากฏว่าหลักสูตรที่ได้เป็นหลักสูตรที่สร้างจากความต้องการที่มีอยู่มากกว่าการสร้างหลักสูตรจากข้อมูล วัฒนธรรมวิถีชีวิตที่แท้จริงของชาวบ้าน ดังนั้นครุในท้องถิ่นและผู้สร้างหลักสูตรท้องถิ่นจึงจำเป็นจะต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่นตลอดจนความต้องการที่แท้จริงของคนในท้องถิ่นเพื่อสร้างหลักสูตรงานอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของชาวบ้านทั้งชั้นพยาบาลทางศึกษาด้านมาตรฐาน ค่าทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แฝงเร้นอยู่ในตัวงานอาชีพนั้นๆ ออกแบบได้ดีและมีคุณภาพ อาชีพที่เป็นพลังวัฒนธรรมและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น และในการที่ครุและผู้

สร้างหลักสูตรจะสามารถเข้าถึงชาวบ้านเพื่อกันหาข้อมูลที่จำเป็นในการสร้างหลักสูตรดังกล่าวได้นั้นจะต้องศึกษาเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้ได้ข้อมูลรายละเอียดจากชาวบ้านอย่างเพียงพอต่อการสร้างหลักสูตรด้วย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและลักษณะทางภูมิประเทศของหมู่บ้านถวายตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน สังคมนิยมและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคนในหมู่บ้านถวาย

๒. เพื่อศึกษาลักษณะความสัมพันธ์เชิงแรงงานระหว่างคนในหมู่บ้านถวายกับคนในหมู่บ้านใกล้เคียง เส้นทางการค้าขายติดต่อ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับชาวบ้าน เงื่อนไขที่จำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับชาวบ้านเพื่อศึกษาวิถีวิถีการประกอบอาชีพงานไม้แกะสลักและงานไม้ของคนในหมู่บ้าน

๓. เพื่อศึกษาขั้นตอนการประกอบอาชีพงานไม้แกะสลักและงานไม้ตลอดจนอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้อง ศึกษารากฐานค่าทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในงานอาชีพงานไม้แกะสลักและงานไม้และอาชีพอื่นๆที่เกี่ยวข้อง กระบวนการถ่ายทอดการเรียนรู้งานในอาชีพเบรเยนเทียบกับกระบวนการเรียนการสอนงานอาชีพงานไม้แกะสลักและงานไม้ในโรงเรียน

พื้นที่โครงการ หมู่บ้านถวาย อำเภอขุนคง จังหวัดเชียงใหม่
ประกอบด้วยชาวบ้าน ๑๔๐ หลังคาเรือน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ใช้วิธีการวิจัยภาคสนาม (Field Method) ซึ่งประกอบด้วยการใช้แบบบันทึกข้อมูลภาคสนามเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมระหว่างการประกอบอาชีพงานไม้แกะสลักและงานไม้และงานอาชีพที่เกี่ยวข้อง และการเข้าไปสังเกตวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของชาวบ้านถวายด้วยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) ตลอดระยะเวลาของงานวิจัย ตลอดจนการใช้ภาพนิ่ง การทำสังคมนิยมและการทำแผนที่ภาคพื้นดินประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลมีสองแบบคือสำหรับข้อมูลที่ได้จากการสำรวจการประกอบอาชีพของชาวบ้านแบบสำรวจสัมมนาประชากรใช้ความถี่และค่าวัยเฉลี่ย แล้วนำเสนอเป็นความเรียงส่วนข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและจากแบบบันทึกข้อมูลภาคสนามได้นำมาวิเคราะห์ให้รหัสเป็นหกหลัก ได้แก่กลุ่มประวัติความเป็นมา กลุ่มความสัมพันธ์ในวิถีชีวิต กลุ่มความสัมพันธ์เชิงแรงงาน กลุ่มขั้นตอนการทำงาน กลุ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมของงาน และกลุ่มกระบวนการเรียนรู้งานอาชีพ แล้วนำเสนอเป็นแผนภูมิสังคมนิยม และวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ภายใต้กรอบทฤษฎีการสื่อสาร

ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับสังคม ทฤษฎีการเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษา แล้วนำมาเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยพบว่า เนื่องในที่ทำให้ครูท้องถิ่นและผู้วิจัยสามารถเข้าไปศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการประกอบอาชีพงานไม่แกะสลักและงานไม่ตัดคงนิวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในงานอาชีพเหล่านี้คือ ๑. ความร่วมมือกันระหว่างครูในฐานะตัวกลางการเปลี่ยนแปลงภัยในชุมชน กับผู้วิจัย ในฐานะตัวกลางการเปลี่ยนแปลงภายนอกชุมชน, ๒. การที่ครูใช้การสื่อสารในลักษณะแนวร่วม (Homophily) กับชาวบ้าน , ๓. การใช้การประชุมกลุ่มผู้บริหารหมู่บ้านเพื่อรับรู้และนำเสนอเรื่องการดำเนินงานวิจัยอย่างชัดเจนให้ผู้บริหารรับรู้และในขณะเดียวกันพยาบาลค้นหาความต้องการที่แท้จริงเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นจากที่ประชุม , ๔. การพยาษามะบุคคลผู้ที่มีอิทธิพลทางความคิดในชุมชนที่สามารถช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านได้

การวิจัยพบว่า อาชีพงานไม่แกะสลักและงานไม่แบ่งได้เป็นสามอาชีพย่อยๆคืออาชีพงานไม่แกะสลักพากหุนไม้ งานอาชีพตกแต่งงานไม่แกะสลัก และงานอาชีพธุรกิจค้าขายไม่แกะสลัก และงานไม่ซึ่งอาชีพทั้งสามมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในลักษณะพึ่งพาซึ่งกันและกันอย่างแยกจากกันไม่ได้ นอกจากนี้ยังพบว่าชาวบ้านถวายมีวัฒนธรรมการรู้จักปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินอาชีพ ได้ตามสภาพแวดล้อมและความจำเป็น และมีวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายตามเศรษฐกิจแบบพื้นเมือง

การวิจัยพบด้วยว่า ลักษณะการถ่ายทอดความรู้และทักษะงานอาชีพงานไม่แกะสลักและงานไม่ที่โรงเรียนใช้มีลักษณะแตกต่างไปจากที่คนในอาชีพงานไม่แกะสลักและงานไม่ใช้กันอยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นขั้นการดำเนินการสอน การวัดและประเมินผล เป้าหมายของการฝึกงาน ตลอดจนแรงจูงใจของการทำงาน และเกณฑ์ในการคัดเลือกคนเข้ามาฝึกงาน

ดังนั้นเสนอแนะว่า ครูในท้องถิ่นที่รับผิดชอบต่อการสอนงานอาชีพงานไม่แกะสลักและงานไม่จะต้องหันมาวิเคราะห์ และปรับปรุงสร้างหลักสูตรงานไม่แกะสลักและงานไม่โดยพยาบาลให้มีการนำเอาร่วมธรรมเนียมแฝงความรายละเอียดที่ค้นพบในการวิจัยนี้สอดแทรกลงไปในหลักสูตรที่จะสร้างขึ้นใหม่ แต่ที่สำคัญที่สุดคือจะต้องเป็นหลักสูตรงานอาชีพท้องถิ่นที่ชาวบ้านถวายต้องการ และมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องให้ความร่วมมือกับทางผู้สร้างหลักสูตรให้ได้หลักสูตรที่เป็นของชาวบ้านถวายอย่างแท้จริง

**Research Title : A Community Study on Wood-Carving Handicraft At Baan
ThaWai, Chieng-Mai Province**

Project Director : Associate Professor Dr. Sumlee Thongthew

Research Assist. : Manop Jinana

Research Assist. : Payoong Chaiwong

Project Coordinator : Associate Professor Dr. Jaitip Chuaratanaphong

Research Completed : 31 January 1999

Research Funding : The Thailand Research Fund (TRF) GDG4/008/2541

Abstract

The main purpose of this study is to describe both the explicit and tacit cultural knowledge and the inter relationship between the two sides of knowledge concerning the process of wood-carving handicraft being done at Baan ThaWai, Chieng Mai Province. There are approximately 140 households of local people involving in the study.

This study also examines the role of local teachers as internal change agents in diffusing the concept of sustainable development through a school local curriculum to local people. Field Method including participation observation, direct observation, observation of physical environment, topographical and land mapping, sociometric technique, still photography and audio recording, interviewing, data coding and recording is used as vehical to gather data.

Findings show that there are three major occupations related to the wood-carving handicraft : the wood carving occupation, the wood-carved finishing occupation, and wood-carving business. In order to get information from the local people teachers as the internal changes agents must work closely with the researcher, the external change agent so that to support inputs from each other. The communication between the local people and the teachers at the homophele degree is required. Both informal and formal opinion leaders in the community must be clearly identified so that to gain friendly support from the whole community.